

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/24/2017
Identifikačné číslo spisu: 8115205000
Dátum vydania rozhodnutia: 04.10.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Ľubomíra Kúdellová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:8115205000.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: EuroFinancovanie s.r.o., so sídlom Nové Záhrady I 13/1, 821 05 Bratislava, IČO: 44 731 906, zastúpeným JUDr. Katarínou Dvorskou, advokátkou, so sídlom Vietnamská 48, 821 04 Bratislava, proti žalovanému: KOMANDOR Slovensko a.s. v reštrukturalizácii, so sídlom Masarykova 22, 080 01 Prešov, IČO: 35 813 415, správcom ktorého je Mgr. Tomáš Szalontay, so sídlom Žriedlová 3, 040 01 Košice, zastúpenému JUDr. Jánom Bodnárom, advokátom, so sídlom Žriedlová 3, 040 01 Košice, o určenie pravosti popretých pohľadávok, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 2CoKR/3/2016-224 zo dňa 30. júna 2016, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a .

II. Žalobca m á proti žalovanému p r á v o na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 23. júla 2015, č. k. 2Cbi/8/2015-186 rozhodol tak, že pohľadávka žalobcu voči dlžníkovi KOMANDOR Slovensko a.s., so sídlom v Prešove vo výške 500 093,18 eur z ručiteľského vyhlásenia č. 13050018-02 zo dňa 31. mája 2013 prihlásená do reštrukturalizačného konania sp. zn. 2R/7/2014 vedeného na Okresnom súde Prešov sa vo výške 495 293,18 eur považuje za zistenú čo do výšky, právneho dôvodu a vymáhateľnosti v poradí ako iná pohľadávka a zároveň sa považuje za zistenú čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti vo výške 4 800,- eur v poradí ako podriadená pohľadávka. Žalobcovi bola priznaná náhrada trov konania vo výške 1 767,42 eur.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd konštatoval, že žalobca sa domáhal určenia popretých pohľadávok voči žalovanému z ručiteľského vyhlásenia.

3. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že uznesením Okresného súdu Prešov z 1. decembra 2014, sp. zn. 2R/7/2014 bola povolená reštrukturalizácia žalovaného. Žalobcom prihlásené pohľadávky prihláškou z 20. augusta 2014, ktoré odôvodnil ako nárok z úverovej zmluvy a ručiteľského vyhlásenia, boli popreté správcom v reštrukturalizačnom konaní. Súd prvej inštancie po vyhodnotení dokazovania

dospel k záveru, že nárok žalobcu je dôvodný, preto rozhodol tak, ako vyplýva z výroku rozsudku. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

4. Žalovaný podal proti rozsudku odvolanie v zákonnej lehote podľa § 205 ods. 2 písm. c/, d/ a f/ O. s. p. V odôvodnení uviedol, že nesúhlasí s vysloveným názorom súdu. Uviedol, že pohľadávka vznikla na základe úverovej zmluvy zo dňa 31. mája 2013, ktorú uzavrel žalobca ako veriteľ so spoločnosťou OTV FINANCE, s.r.o., ako dlžníkom a na jej základe poskytol dlžníkovi 500 000,- eur so splatnosťou do 12-tich mesiacov od čerpania príslušnej časti úveru. Žalovaný ručiteľským vyhlásením zo dňa 31. mája 2013 vyhlásil, že splní ako ručiteľ záväzok spoločnosti OTV FINANCE, s.r.o. voči žalobcovi titulom úverovej zmluvy. K odporovateľnosti právnych úkonov v reštrukturalizácii uviedol, že zotrúva na názore, že právny úkon, na základe ktorého pohľadávka vznikla voči dlžníkovi (t. j. ručiteľské vyhlásenie) je odporovateľným úkonom podľa ZKR. Uviedol, že ručiteľský záväzok je úkonom v prospech spoločnosti OTV FINANCE, s.r.o., ako aj úkonom voči žalobcovi ako veriteľovi, pričom OTV FINANCE, s.r.o. bola v čase vyhotovenia ručiteľského vyhlásenia žalovaným spriaznenou osobou dlžníka. Nesúhlasil s argumentom súdu, že v reštrukturalizácii sa právny inštitút odporovateľnosti neuplatňuje, nakoľko konkurzné a reštrukturalizačné konania sú úzko prepojené a nesporne vzájomne súvisiace. Zdôraznil, že správca je osobou, ktorá má svojim nestranným názorom zabrániť ukráteniu veriteľov v dôsledku tých úkonov dlžníka, ktoré boli uskutočnené bez primeraného protiplnenia, ktoré zvyhodňujú niektorých veriteľov, prípadne ostatných veriteľov ukracujú. Takýmto úkonom bolo aj ručiteľské vyhlásenie. Zároveň zaujal stanovisko k neprimeranosti úrokov z omeškania (54,74 %), ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi a odkázal na rozhodnutie sp. zn. 6MOBdo/5/2009. K zmluvnej pokute 4 800,- eur uviedol, že dojednanie o zmluvnej pokute je neplatné, pre jeho neurčitosť, nakoľko neobsahuje výšku zmluvnej pokuty, resp. spôsob jej výpočtu, s ktorou otázkou sa súd prvej inštancie nevysporiadal. Zároveň poukázal na nezákonnosť rozsudku v súvislosti s nevykonaním navrhnutých dôkazov, a to výsluch navrhnutých osôb. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

5. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že žalovaný sa mylne domnieva, že inštitút odporovateľnosti právneho úkonu podľa § 57 a nasl. ZKR možno aplikovať na reštrukturalizačné konanie. Zdôraznil, že žiadny z veriteľov žalovaného sa odporovateľnosti právnych úkonov nedomáhal. Úmysle ukrátiť iných veriteľov nebol žalobcovi známy, nakoľko žalovaný potvrdil, že jeho finančná situácia je taká, že mu umožňuje splniť si svoje záväzky z ručiteľskej listiny voči žalobcovi riadne a včas. Žalobca žiaden prospech z domnelého odporovateľného úkonu nezískal, preto ani iní veritelia nemôžu byť v jeho dôsledku ukrátení. O ukracujúci právny úkon nemôže ísť, ak dlžník dostal primerané protiplnenie. K úrokom z omeškania uviedol, že boli legitímne dojednané a dojednanie zmluvnej pokuty čo do výšky nie je neurčité. Navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Vyjadrenie žalobcu bolo žalovanému doručené (l. č. 214 spisu).

6. Krajský súd v Prešove, ako súd odvolací, prejednal vec bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vo veci samej správne rozhodol, keď žalobe vyhovel.

7. Odvolací súd ako nedôvodnú vyhodnotil námietku týkajúcu sa realizácie navrhnutých dôkazov výsluchom štatutárnych zástupcov žalovaného. V tejto súvislosti vyslovil názor, že o tom, ktoré z navrhnutých dôkazov budú vykonané, rozhoduje súd. Z Občianskeho súdneho poriadku vyplýva, že účastník konania má právo vykonanie určitého dôkazu navrhnúť, ktoré právo účastník aj využil (nebolo mu odňaté). Toto právo však nemožno zamieňať s rozhodovaním súdu o tom, ktoré z navrhovaných dôkazov vykoná. Nevykonanie dôkazov podľa návrhov alebo predstáv žalovaného nie je postupom, ktorým by súd odňal možnosť konať pred súdom.

8. Ďalej súd v rozhodnutí odkázal na postup správcu podľa § 124 ods. 1, 2, 3, 4 ZKR. Uviedol, že v danom konaní sa žalobca domáhal určenia pravosti pohľadávok popretých správcom v reštrukturalizačnom konaní, odvodených od ručiteľského vyhlásenia žalovaného. V konaní nebolo sporné, že žalobca uzavrel so spoločnosťou OTV FINANCE, s.r.o. zmluvu o úvere č. 13050018 v znení dodatkov 1 a 2, na základe ktorej poskytol financie vo výške 500 000,- eur a OTV FINANCE, s.r.o. sa

zaviazala finančné prostriedky žalobcovi vrátiť v dohodnutej lehote do 12 mesiacov odo dňa čerpania príslušnej časti úveru. Za splatenie úveru sa zaručil žalovaný ručiteľským vyhlásením č. 13050018 zo dňa 31. mája 2013. Žalobca sa domáhal uspokojenia svojej pohľadávky v exekučnom konaní pod sp. zn. Ex 160/2014, na základe notárskej zápisnice N 2008/2013, Nz 18356/2013, NCRI s 18746/2013, ktoré je vedené od augusta 2014, pričom proti exekúcii nepodal žalovaný ako ručiteľ, ani hlavný úverový dlžník námietky.

9. V danej veci posúdil súd za relevantné, z akých dôvodov boli prihlásené pohľadávky správcom popreté. Žalovaný popretie odôvodnil tým, že ručiteľská listina je odporovateľným právnym úkonom preto, že išlo o úkon bez primeraného protiplnenia a ukracujúci právny úkon, ktorý bol zrealizovaný v prospech spriaznenej osoby s úmyslom ukrátiť veriteľa dlžníka. V časti úrokov z omeškania namietal ich neprimeranú výšku.

10. Súd pri rozhodovaní vychádzal i z obsahu prihlášky pohľadávok, i obsahu popieracej listiny (l. č. 59-62). Ďalej odvolací súd vyslovil názor na charakter ručiteľského záväzku podľa Občianskeho zákonníka a Obchodného zákonníka a dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne konštatoval, že ručiteľské vyhlásenie nie je viazané na odplatu, iba v prípade plnenia zakladá právo ručiteľa na regresný nárok voči povinnému dlžníkovi (§ 308 Obchodného zákonníka). Ručiteľ, ktorý uhradil záväzok dlžníka, sa stáva novým veriteľom dlžníka v takom rozsahu, v akom záväzok uhradil. Ručiteľské vyhlásenie, resp. plnenie ručiteľa za dlžníka, je spojené s regresným nárokom voči dlžníkovi, preto nemožno ani pri alternatívne posudzovania odporovateľnosti právnych úkonov považovať za právny úkon bez primeraného protiplnenia.

11. Odvolací súd sa stotožnil aj s názorom, že nebolo preukázané, že by došlo v súvislosti s ručiteľským vyhlásením k ukráteniu uspokojenia iných veriteľov. Taktiež posúdenie námietok žalovaného vo vzťahu k úrokom z omeškania, považoval odvolací súd za správne, ako aj posúdenie nároku na zmluvnú pokutu (odkaz na MOBdoV/14/2003).

12. Odvolací súd konštatoval, že súd prvého stupňa sa v napadnutom rozsudku dostatočne a vyčerpávajúco vyjadril ku všetkým dôvodom, na základe ktorých vydal svoje rozhodnutie. Odôvodnenie rozsudku neobsahuje žiadny nesúlad medzi právnymi závermi súdu a jeho skutkovými zisteniami. Rozhodnutie zodpovedá svojim obsahom náležitostiam vyžadovaných i judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky (napr. III. ÚS 541/2013, IV. ÚS 115/03, II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, IV. ÚS 112/05), či EŠLP, pretože v dostatočnej miere uvádza dôvody, na ktorých sa zakladá, preto napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil a úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania.

13. Žalovaný podal proti rozsudku odvolacieho súdu dovolanie podaním zo dňa 28. októbra 2016 z dôvodov podľa § 420 písm. f/ C. s. p. a § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p..

14. V odôvodnení namietal nesprávne právne posúdenie ručiteľského vyhlásenia, ako úkonu, ktorý nie je odporovateľným právnym úkonom, sadzby úrokov z omeškania, ako aj posúdenie ustanovení o zmluvnej pokute. Zotrvál na názore, že ručiteľské vyhlásenie je odporovateľným právnym úkonom. Ručiteľským vyhlásením sa žalovaný zaviazal uhradiť všetky záväzky pôvodného dlžníka (OTV FINANCE, s.r.o.) voči jeho veriteľovi. Uvedený úkon je úkonom tak v prospech spoločnosti OTV FINANCE, s.r.o., ako aj úkonom v prospech jej veriteľa - žalobcu. Spoločnosť OTV FINANCE, s.r.o. bola v čase vyhotovenia ručiteľského vyhlásenia spriaznenou osobou dlžníka, keďže jej spoločníkom a konateľom bol vtedajší predseda predstavenstva dlžníka, teda úmysle ukrátiť veriteľov sa podľa § 60 ods. 2 ZKR predpokladá. Ďalej uviedol, že nie je možné právny inštitút odporovateľnosti právnych úkonov izolovať výlučne pre konkurzné konanie, pretože konkurzné a reštrukturalizačné konania sú navzájom prepojené a vzájomne súvisiace. Zotrvál i na námietke neprimeranosti úrokov z omeškania s odkazom a ust. § 39 Občianskeho zákonníka, ako aj na neurčitosti dojednania zmluvnej pokuty s odkazom na § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

15. V dovolaní namietal i arbitrárnosť rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý neposkytol odpoveď na žalovaným vznesené dôvodné námietky, čím došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Ďalej uviedol, že nezákonnosť napadnutého rozhodnutia zakladá aj nevykonanie navrhovaných dôkazov, a to výsluchu svedkov - štatutárnych zástupcov žalovaného, pričom právny zástupca na výsluchu štatutárneho zástupcu žalovaného D. Z. trval. Aj týmto postupom súdu došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

16. Navrhol, aby dovolací súd oba rozsudky zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

17. Žalobca sa k dovolaniu písomne vyjadril podaním zo dňa 24. januára 2017 (vyjadrenie doručené žalovanému dňa 10. apríla 2017 na l. č. 265 spisu). Vo vyjadrení uviedol, že vzhľadom na ust. § 431 a § 432 C. s. p. nie je prípustná kumulácia dôvodov podľa § 420 a § 421 ods. 1 C. s. p., ktorá vedie k odmietnutiu dovolania podľa § 447 písm. f/ C. s. p.. Navrhol dovolanie odmietnuť.

18. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie bolo podané v zákonnej lehote za účinnosti Civilného sporového poriadku, oprávnenou osobou, zastúpenou v súlade s ust. § 429 ods. 1 C. s. p., skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné.

19. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu. Výnimočnosť tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti.

20. Podľa § 419 C. s. p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

21. Žalovaný podal dovolanie po nadobudnutí účinnosti C. s. p..

21.1. Aj po zmene právnej úpravy civilného sporového konania, ktorú priniesol C. s. p. v porovnaní s predchádzajúcou úpravou, treba dovolanie považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie.

21.2. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutiach vydaných do 30. júna 2016 opakovane vyjadril aktuálny záver aj v súčasnosti, v zmysle ktorého právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd vo veci konať a rozhodnúť o veci samej, čo platí pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania. Otázky posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

22. Aj za účinnosti C. s. p. je opodstatnené konštatovanie, že ak by Najvyšší súd Slovenskej republiky bez ohľadu na neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a na tom základe ho prípadne zrušil, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane (sp. zn. II. ÚS 172/03).

23. Ustanovenie § 420 C. s. p. taxatívne vymedzuje, kedy je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí. Dovolanie podľa tohto ustanovenia možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.), pričom dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom táto vada spočíva (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

24. Ustanovenie § 421 ods. 1 písm. a/, b/ a c/ C. s. p. upravuje kedy je prípustné dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu. Dovolanie prípustné podľa tohto ustanovenia možno zdôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení (§ 432 ods. 1 C. s. p.) a dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie v čom spočíva nesprávnosť právneho posúdenia veci súdom.

25. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 C. s. p.).

26. Dovolateľ prípustnosť dovolania vyvodzuje popri sebe z ustanovenia § 420 a § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p..

27. Dovolací súd uvádza, že dovolateľ vyvodil dôvod prípustnosti dovolania z ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p., ako aj v ustanovení § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.. Otázka kumulácie dôvodov prípustnosti dovolania bola riešená v uznesení veľkého senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 19. apríla 2017 sp. zn. IVCdo/2/2017, podľa ktorého kumulácia dôvodov prípustnosti dovolania v zmysle § 420 a § 421 C. s. p. je neprípustná. Ak sú v dovolaní súbežne uplatnené dôvody prípustnosti dovolania podľa uvedených ustanovení, dovolací súd sa pri skúmaní prípustnosti dovolania obmedzí len na posúdenie prípustnosti podľa § 420 C. s. p..

28. S odkazom na ust. § 48 ods. 3 C. s. p. je právny názor vyjadrený v rozhodnutí veľkého senátu pre senát dovolacieho súdu rozhodujúci vo veci záväzný, preto nie je rozhodujúci senát dovolacieho súdu oprávnený posudzovať prípustnosť dovolania žalovaného podľa ust. § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.. Z tohto dôvodu sa dovolací súd obmedzil na posúdenie dovolania žalovaného podľa § 420 písm. f/ C. s. p..

29. Podľa § 420 písm. f/ C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

30. Podľa žalovaného je dovolanie prípustné podľa § 420 písm. f/ C. s. p. z dôvodu, že súd nevykonal navrhované dôkazy (vypočutie ním navrhnutých svedkov) a rozhodnutie je arbitrárne, čím mu bolo odňaté právo na spravodlivý proces.

31. Podstatou práva na spravodlivý proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Z práva na spravodlivý súdny proces, ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, aby rozhodol v súlade s jej požiadavkami, ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (IV.ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

32. V danej veci dovolateľ procesné pochybenie súdu vyvodzuje z toho, že súd nevykonal dokazovanie výsluchom ním navrhnutých svedkov. K základným právam procesnej strany nesporne patrí právo navrhovať a predkladať dôkazy (medzi ktoré patrí i návrh na výsluch svedkov), ale nie je procesným pochybením súdu skutočnosť, že súd procesnou stranou navrhované dôkazy neakceptoval, resp. nevykonal v tomto smere dokazovanie. Súd hodnotí predložené dôkazy, resp. vykonáva dokazovanie aj inými dôkazmi, než predložia strany a následne ich hodnotí podľa svojho uváženia v zmysle zákona. Zákon vychádza zo zásady voľného hodnotenia dôkazov a táto zásada znamená, že záver, ktorý si sudca urobí o vykonaných dôkazoch z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie, je vecou jeho vnútorného presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu, pričom hodnotiacia úvaha súdu musí vychádzať zo zisteného skutkového stavu veci a výsledok hodnotenia dôkazov majú byť súčasťou rozsudku. V preskúmvanej veci nemal dovolací súd za preukázané, že by sa týmto postupom súdy nižšej inštancie neriadili. Dovolací súd zdôrazňuje, že procesným pochybením by bol taký postup súdu, ktorý by procesnej strane v konaní znemožnil dôkazy predkladať alebo navrhovať. V tomto prípade (čo napokon vyplýva i z obsahu dovolania) k porušeniu procesných práv dovolateľa v tomto smere nedošlo, preto tento dovolací dôvod neobstojí.

33. K namietanej arbitrárnosti rozhodnutia dovolací súd uvádza, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument, ale iba len na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie

dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/95). Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva procesnej strany, ak si neosvojí ním navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi ním predkladaným výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov (III. ÚS 339/08, II. ÚS 197/07, II. ÚS 78/05, IV. ÚS 251/03, II. ÚS 3/97/. V tejto súvislosti dovolací súd poukazuje aj na to, že ani článok 6 ods. 1 Dohovoru nemožno chápať tak, že vyžaduje podrobnú odpoveď na každý argument, pričom odvolací súd sa pri rozhodovaní o odvolaní môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (García Ruiz proti Španielsku). Pokiaľ sa odvolací súd po preskúmaní veci a napadnutého rozhodnutia stotožní s názorom vysloveným prvostupňovým súdom bez toho, aby vytkol obsah odôvodnenia rozsudku, nemožno ani túto skutočnosť považovať za vadu, ktorá by napĺňala predpoklady zákonom stanoveného dovolacieho dôvodu len preto, že účastník s rozhodnutím nesúhlasí.

34. Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedených skutočností dospel k záveru, že dovolanie žalovaného nie je procesne prípustné, preto dovolanie podľa § 447 písm. c/ C. s. p. odmietol.

35. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.).

36. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.